

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 10 października 1958 r.

Nr 59

TREŚĆ:

Poz:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 293 — z dnia 19 września 1958 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w niektórych przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu 767
- 294 — z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników administracji celnej 771
- 295 — z dnia 19 września 1958 r. zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i uposażeń pracowników służby bibliotecznej, zatrudnionych w bibliotekach szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk oraz w niektórych innych bibliotekach 775
- 296 — z dnia 4 października 1958 r. w sprawie uzgadniania działalności organów państwowych, instytucji i jednostek gospodarczych nie podporządkowanych radom narodowym z działalnością rad narodowych 775

ROZPORZĄDZENIE

- 297 — Ministra Zdrowia z dnia 17 września 1958 r. w sprawie zasad udzielania świadczeń przez zakłady społeczne służby zdrowia niektórym oficerom i podoficerom nadterminowym zwolnionym z wojska 777

293

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 września 1958 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w niektórych przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) przedsiębiorstw przemysłowych podporządkowanych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego,
 - 2) przedsiębiorstw obrotu towarowego i tuczu przemysłowego podporządkowanych Centralnemu Zarządowi Gospodarki Zwierzętami Rzeźnymi,
 - 3) przedsiębiorstw przemysłowych podporządkowanych Centralnemu Zarządowi Budowy Maszyn Przemysłu Spożywczego,
 - 4) Zakładów Zbożowych „PZZ” podporządkowanych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego
- zwanych dalej jednostkami.

I. Odpisy na fundusz zakładowy w przemyśle cukrowniczym.

§ 2. Jednostki wymienione w § 1 pkt 1 dokonują odpisów na fundusz zakładowy na zasadach i według stawek podanych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Łączna kwota wypłat na cele, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej ustawą, nie może przekraczać w jednostkach wymienionych w § 2 — 6% osobowego funduszu płac wykonanego przez przedsiębiorstwo w roku 1958.

II. Odpis na fundusz zakładowy w przedsiębiorstwach obrotu towarowego i tuczu przemysłowego podporządkowanych Centralnemu Zarządowi Gospodarki Zwierzętami Rzeźnymi.

§ 4. 1. Jednostki wymienione w § 1 pkt 2 dokonują odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w wysokości 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1958, o ile spełnią następujące warunki:

- 1) oddziały rejonowe i powiatowe prowadzące działalność wyłącznie handlową:
 - a) wykonają roczny plan skupu zwierząt rzeźnych w tonnach,
 - b) nie przekroczą planowanego wskaźnika kosztów w stosunku do obrotu,
- 2) oddziały rejonowe i powiatowe prowadzące działalność handlową i produkcyjną:
 - a) wykonają roczny plan skupu zwierząt rzeźnych w tonnach,
 - b) wykonają roczny plan realizacji produkcji (zdjęć) w cenach zbytu,
 - c) nie przekroczą planowanego wskaźnika kosztów w stosunku do obrotu (w zakresie działalności handlowej) oraz nie przekroczą planowanego kosztu jednego kilograma produkcji globalnej (w zakresie działalności produkcyjnej),
- 3) zakłady (oddziały) samodzielnie bilansujące, prowadzące działalność wyłącznie produkcyjną;

- a) wykonają plan realizacji produkcji (zdjęć) w cenach zbytu,
- b) nie przekroczą planowanego kosztu 1 kg produkcji globalnej.

2. Jeżeli jednostki wymienione w ust. 1 osiągną ponadplanową obniżkę kosztów, dokonują odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy. Odpis dodatkowy wynosi:

- 1) w razie osiągnięcia ponadplanowej obniżki kosztów własnych do 10% — 0,3% planowanego osobowego funduszu płac za każdy jeden procent obniżki kosztów własnych,
- 2) w przypadku osiągnięcia ponadplanowej obniżki kosztów własnych ponad 10%:
 - a) 0,2% planowanego osobowego funduszu płac za każdy jeden procent obniżki kosztów własnych w granicach od 10% do 15%,
 - b) 0,1% planowanego osobowego funduszu płac za każdy jeden procent obniżki kosztów własnych ponad 15%.

III. Odpis na fundusz zakładowy w przedsiębiorstwach przemysłowych podporządkowanych Centralnemu Zarządowi Budowy Maszyn Przemysłu Spożywczego.

§ 5. 1. Jednostki wymienione w § 1 pkt 3 dokonują odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1958, o ile spełnią warunki, o których mowa w art. 3 ustawy.

2. Jeżeli jednostka pogorszy w roku 1958 swój wynik w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1957 roku, a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, w porównaniu z wynikiem planowanym na rok 1957 — suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl przepisów ust. 1 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10% do 20%. Jeżeli pogorszenie wyników wyniesie więcej niż 20%, jednostka traci prawo do odpisów na fundusz zakładowy.

3. 1) Jeżeli jednostka poprawi wynik działalności w roku 1958 w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1957 roku, a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, z wynikiem planowanym na rok 1957 — dokonuje odpisu dodatkowego w określonym przez Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego procencie osobowego funduszu płac, planowanego na rok 1958, za każdy procent poprawy rentowności, mierzonej stosunkiem procentowym sumy wzrostu zysku lub sumy, o jaką zmniejszono stratę, do sumy kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług przemysłowych w 1957 roku.

2) Na odpis dodatkowy na fundusz zakładowy przeznaczają się średnio kwotę odpowiadającą 0,6% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1958 za każdy procent poprawy rentowności obliczony według zasad podanych w pkt 1 oraz w ust. 6.

4. Jeżeli plan jednostki na rok 1958 zakłada, zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną, pogorszenie wyników działalności gospodarczej w stosunku do 1957 roku, prawo do odpisu zasadniczego uzyskuje jednostka za osiągnięcie wyniku planowanego na rok 1958, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na rok 1958.

5. Jednostki nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji mają prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcie planowanego wyniku na rok 1958, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę wyniku w porównaniu z wynikiem planowanym na rok 1958.

6. W jednostkach, o których mowa w ust. 4 i 5, poprawę rentowności mierzy się stosunkiem procentowym sumy poprawy wyniku do sumy planowanych kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług przemysłowych na rok 1958.

7. 1) Przy ustalaniu, czy jednostce przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów, łączy się zysk osiągnięty przez jednostki z produkcji nietypowych artykułów i usług nie objętych obowiązującymi cennikami w przypadku, gdy wartość takiej produkcji i usług nie przekracza 10% ogólnej wartości produkcji i usług.

2) Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu ustali dla jednostek, w których wartość produkcji nietypowych artykułów i usług przekracza 10% ogólnej wartości produkcji i usług, zasady i tryb korygowania zysku osiąganego z takiej produkcji i usług, w razie gdy zysk został osiągnięty w wyniku nieprawidłowego ustalenia ceny.

8. 1) W celu ustalenia, czy jednostka spełniła warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy, oraz w celu obliczenia wysokości odpisu należy skorygować wynik działalności gospodarczej osiągnięty w roku 1958 stosownie do przepisu art. 6 ustawy.

2) Dla celów, o których mowa w pkt 1, wynik roku 1958 koryguje się również o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo deficytowych wyrobów i usług w roku 1958 w stosunku do roku 1957.

3) Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu określi w drodze zarządzenia, w jakich przypadkach koryguje się wynik działalności gospodarczej za rok 1957 w celu obliczenia odpisu na fundusz zakładowy na rok 1958. Zarządzenie to powinno być wydane w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

IV. Odpis na nagrody i świadczenia w zakładach zbożowych „PZZ” podporządkowanych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Spożywczo-Młynarskiego.

§ 6. Jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz zaspokajanie innych potrzeb pracowniczych jednostkom wymienionym w § 1 pkt 4, o ile spełnią one następujące warunki:

- 1) wykonają operatywne zadania w zakresie skupu,
- 2) wywiążą się terminowo ze swych obowiązków wobec odbiorców i dostawców,
- 3) wykażą się prawidłową gospodarką magazynową i finansową —

do wysokości 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1958 w ciężar zysku, a w przypadku braku zysku lub osiągnięcia zysku w wysokości niewystarczającej na pokrycie przyznanego odpisu — w ciężar środków obrotowych danej jednostki.

V. Przepisy końcowe.

§ 7. Przepisy §§ 9, 12, 13, 15, 16, 17 i 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu (Dz. U. Nr 40, poz. 183) stosuje się odpowiednio również do przedsiębiorstw objętych niniejszym rozporządzeniem.

§ 8. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Przemysłu

Spożywczego i Skupu (Dz. U. Nr 40, poz. 183) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Rozporządzenie dotyczy państwowych przedsiębiorstw przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu z wyjątkiem przedsiębiorstw przemysłowych podporządkowanych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego i przedsiębiorstw przemysłowych

wych podporządkowanych Centralnemu Zarządowi Eudowy Maszyn Przemysłu Spożywczego.”;

2) w § 7 pkt 1 skreśla się wyrazy „— cukru w burakach cukrowych (w przemyśle cukrowniczym)”.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. (poz. 293).

ODPISY NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY W PRZEDSIĘBIORSTWACH PODPORZĄDKOWANYCH CENTRALNEMU ZARZĄDOWI PRZEMYSŁU CUKROWNICZEGO

I. Odpis zasadniczy.

1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy według niżej podanych stawek, w zależności od stopnia wykonania planu produkcji cukru z buraków pochodzących z własnej kontraktacji.

2. Wskaźnik wyjściowy produkcji cukru dla przemysłu cukrowniczego na rok 1958 wynosi 1.060 tys. tonn cukru.

Za wykonanie produkcji w stosunku do wskaźnika wyjściowego produkcji ustalonego przez Centralny Zarząd	Wysokość stawki procentowej od planowanego rocznego osobowego funduszu plac	
	od produkcji cukru z własnych buraków we własnej cukrowni	od produkcji cukru z buraków oddanych do przerobu innym cukrowniom
1	2	3
od 95% wykonania	2,0	1,7
96% „	2,2	1,9
97% „	2,4	2,1
98% „	2,6	2,3
99% „	2,8	2,5
100% „	3,0	2,7
101% „	3,6	3,2
102% „	4,2	3,7
103% „	4,8	4,2
104% „	5,4	4,7
105% „	6,0	5,2
106% „	6,5	5,6
107% „	7,0	6,0
108% „	7,5	6,4
109% „	8,0	6,8
110% „	8,5	7,2
111% „	8,9	7,5
112% „	9,3	7,8
113% „	9,7	8,1
114% „	10,1	8,4
115% „	10,5	8,7

Za wykonanie produkcji powyżej 115% za każdy 1% zwiększa się stawkę o 0,2% planowanego rocznego osobowego funduszu plac.

3. Procent wykonania produkcji oblicza się w stosunku do wskaźnika wyjściowego, obejmującego łącznie produkcję cukru z własnych buraków przerobionych w danym zakładzie, jak i z buraków odstąpionych przez zakład innym cukrow-

niom. Ilość cukru z buraków oddanych do przerobu innym cukrowniom oblicza się według średniej wydajności cukru z 1 q buraków w cukrowni oddającej buraki.

4. Podane w ust. 2 w rubryce 2 stawki stosuje się do takiej części planowanego osobowego funduszu plac przedsiębiorstwa, jaka odpowiada stosunkowi produkcji cukru z własnych buraków (pochodzących z własnej kontraktacji) przerobionych w danym zakładzie do ogólnej ilości cukru z buraków pochodzących z własnej kontraktacji. Podane w ust. 2 w rubryce 3 stawki stosuje się do takiej części planowanego osobowego funduszu plac, jaka odpowiada stosunkowi produkcji cukru z buraków własnych oddanych do przerobu innym cukrowniom do ogólnej produkcji cukru z buraków pochodzących z własnej kontraktacji.

5. Na wniosek dyrektora Centralnego Zarządu Przemysłu Cukrowniczego w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Cukrowniczego Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu może przyznać cukrowni, która wykonała z przyczyn od niej niezależnych plan produkcji cukru poniżej 95%, odpis zasadniczy do wysokości maksymalnej 2% funduszu osobowego plac planowanego na rok 1958 — pod warunkiem, że cukrownia mimo niewykonania planu produkcji zachowała właściwą gospodarność i nie pogorszyła podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych w warunkach porównywalnych.

II. Odpisy dodatkowe:

- 1) za każdą tonnę cukru wyprodukowanego z buraków otrzymanych z innych cukrowni według stawki w granicach od 25—40 zł, ustalone przez dyrektora Centralnego Zarządu;
- 2) za każdą tonnę cukru wyprodukowanego z tzw. „końcówek buraków” 50 zł — w cukrowniach wyznaczonych do przerabiania „końcówek buraków”;
- 3) za każdą tonnę cukru białego z przebielenia cukru surowego i żółtych mączek po 20 zł;
- 4) za każdą tonnę cukru kryształu rafinowanego typu FS po 40 zł — w cukrowniach nie posiadających rafinerii;
- 5) za każdą tonnę cukru białego rafinowanego typów KS, KG i KN po 30 zł — w cukrowniach nie posiadających rafinerii;
- 6) za osiągnięte oszczędności w kosztach własnych:

a) 15% od oszczędności obliczonej na podstawie ustalonego metodą branżową wskaźnika kosztów własnych zmiennych, obejmującego koszt surowca łącznie z kosztami kontraktacji i zakupu po wyłączeniu kosztów przechowania na 1 q przerobionych buraków. Koszt surowca, wyliczony metodą branżową, przynależący na ilość przerobionych buraków, przy przyję-

ciu rzeczywistego kosztu zapłaconych buraków mieści w sobie koszt całkowitego manka surowca. We wskaźniku wyjściowym przyjmuje się normę manka, ustaloną przez Centralny Zarząd dla poszczególnych zakładów w zależności od ich specyficznych warunków: rozległość plantacji, ilość punktów odbioru, istniejące warunki komunikacyjne i rozporządzalne środki transportowe, przerzuty, przechowalność, średni stan zapasów na składowiskach, przy czym średnia norma manka w przemyśle powinna być ustalona poniżej średniego manka wykazanego w roku 1957. Oszczędności wynikłe z ewentualnej superaty na burakach wyłącza się z obliczenia;

b) 30% od łącznej sumy oszczędności per saldo, obliczonej na podstawie ustalonego metodą branżową wskaźnika kosztów własnych obejmującego:

a) koszty stałe,

b) koszty produkcyjne (na jednostkę produkcji);

7) na jakość cukru białego kryształu zwykłego przy uzyskaniu zabarwienia:

poniżej 0,7° do 0,6°	Stammera	— 2 zł za każdą tonnę
" 0,6° "	0,5° "	" — 4 " " " "
" 0,5° "	0,4° "	" — 6 " " " "
" 0,4° "	" "	" — 8 " " " "

8) za jakość cukru surowego przeliczonego według Rdt. przy uzyskaniu:

powyżej 93,5° do 94,0°	Rdt.	— 2 zł za każdą tonnę cukru
" 94,0°	"	— 5 zł " " " "

9) 50% osiągniętego zysku po potrąceniu ewentualnego podatku obrotowego od zrealizowanych, nie planowanych usług nieprzemysłowych, takich, jak suszenie zboża, rzepaku i zielonek, tarcie drzewa itp., oraz od pozaplanowej produkcji dodatkowej, zatwierdzonej przez Centralny Zarząd.

III. Zmniejszenia odpisów na fundusz zakładowy.

Łączną kwotę wyliczonych według wyżej podanych zasad odpisów zasadniczych i dodatkowych na fundusz zakładowy pomniejsza się w przypadku:

1) przekroczenia ustalonego wskaźnika kosztów własnych:

a) o 15% kwoty przekroczenia na kosztach surowca (łącznie z kosztami kontraktacji i zakupu, po wyłączeniu kosztów przechowalności),

b) o 30% kwoty przekroczenia, wyliczonej per saldo, po skompensowaniu dwóch poniższych wskaźników: kosztów stałych, kosztów produkcyjnych (na jednostkę produkcji);

2) gorszej jakości cukru białego kryształu zwykłego, przy uzyskaniu stopnia zabarwienia:

powyżej 1° do 1,2°	Stammera	— o 2 zł na każdą tonnę cukru
" 1,2°	"	— o 4 " " " "

3) gorszej jakości cukru surowego, wyliczonego według Rdt.:
poniżej 93° Rdt. — o 3 zł za każdą tonnę cukru.

IV. Odpisy na fundusz zakładowy w kombinatach i suszarniach.

1. W zakładach stanowiących część składową cukrowni Chełmża, Racibórz i Przeworsk, tj. Wytwórni Alkoholu Bezwodnego (Chełmża 2), Rafinerii Soli Potasowych (Chełmża 3), Racibórz 2, Racibórz 3 i Przeworsk 2 — odpis zasadniczy na fundusz zakładowy oblicza się w sposób analogiczny, jak w cukrowniach, tj. w stosunku do wykonania planu produkcji.

2. Odpisy dodatkowe za osiągnięte oszczędności w kosztach własnych oblicza się w wyżej wymienionych zakładach łącznie z wynikami cukrowni, natomiast odrębnie za jakość wytwarzanych produktów:

1) za jakość spirytusu rektyfikowanego wytwórni WAB — przy utrzymaniu próby Langa powyżej 22 minut: 5 zł za każde 1.000 litrów spirytusu rektyfikowanego;

2) za jakość potażu kalcynowanego wytwórni RSP, przy produkcji o zawartości KCl poniżej 3,4‰: 5 zł za każdą tonnę potażu;

3) za jakość rozpuszczalników według metody ustalonej przez Centralny Zarząd — po 20 zł za 1 tonnę;

4) za jakość cytrynianu wapnia, przy utrzymaniu normy wilgotności ustalonej przez Centralny Zarząd — po 20 zł za 1 tonnę.

3. W razie osiągnięcia gorszej jakości produkcji w stosunku do norm wyżej wymienionych pomniejsza się fundusz zakładowy:

1) za jakość spirytusu rektyfikowanego Wytwórni WAB — przy utrzymaniu próby Langa poniżej 22 minut: o 2 zł za każde 1.000 litrów spirytusu rektyfikowanego;

2) za jakość potażu kalcynowanego wytwórni RSP, jeżeli zawartość KCl w potażu utrzymuje się powyżej 3,4‰: o 2,5 zł za każdą tonnę potażu;

3) za jakość rozpuszczalników w stosunku do ustalonej normy — o 10 zł za każdą tonnę.

4. Suszarnie dokonują odpisów na fundusz zakładowy:

1) odpisu zasadniczego w sposób analogiczny jak w cukrowniach, w zależności od wykonania planu produkcji w stosunku do ustalonego wskaźnika produkcji przez Centralny Zarząd, przy zastosowaniu stawek podanych w tabeli;

2) odpisów dodatkowych:

a) za każdą tonnę wyprodukowanego suszu z korzenia cykorii i buraka otrzymanego od innych cukrowni — 15 zł,

b) za osiągnięte oszczędności w kosztach — analogicznie jak w cukrowniach,

c) za jakość produkcji — 5 zł za 1 tonnę suszu cykorii I kategorii,

d) 50% osiągniętego zysku po potrąceniu ewentualnego podatku obrotowego od zrealizowanych nie planowanych usług nieprzemysłowych oraz od pozaplanowej produkcji dodatkowej zatwierdzonej przez Centralny Zarząd.

5. W Wytwórni Noży Dyfuzyjnych we Włochach odpisy na fundusz zakładowy oblicza się zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu (Dz. U. Nr 40, poz. 183).